

Karin Heurlin
Min kone
397 sider
Grønningen1

Man griner højt mange steder, og man klukler stort set hele vejen gennem bogen. Nu og endda opdager man endda, at man udsender kaskader af latter og langt mere end at trække på smilebåndet. Bogen er så begavet, morsom, lunt og indlevende skrevet, at man tænker, at forfatteren garanteret har været forbi de første snese ægteskaber, parforhold, familier og udover det været så langt inde i hovedet på en helt almindelig mand, at man tror, det er løgn. Det er det så ikke, og der venter nogle fantastiske timer i godt fortæller-skab, hvis man giver sig i kast med bogen her.

Hvad siger man, når man bliver vidne til en konstant utilfreds kone, en Michael, der registrerer ting men ikke magter eller evner at reagere på dem, en sur og mumlende teenager der kun har sin mobil og sin Havre-fras for øje? Et job han har det meget blandet med, en chef der går til samme parterapeut som Michael og hans kone, en parterapeut der urkomisk beskrevet er en klingende og selvsmagende kopi af standen til 1250 kroner i timen forstås og så en kollega på arbejdspladsen med store bryster der lægger lige så voldsomt an på Michael som den lokale, homoseksuelle præst gør på Michaels kone.

Vi forstår hinanden på en helt særlig måde.

Karin Heurlin har en evne til at beskrive hverdagssituationer med en smidighed og elegance ud over enhver tænkelig grænse, så man nærmest står ved siden af en kone, der mener at vide, hvad der er godt for manden, en datter i huset der er umulig at råbe op, en parterapeut der forventer forkerte eller rigtige svar i sessionerne, jordskokker der er umulige at skrælle og en mor der er ved at forsvinde ud i demensdiagnosens tåger.

Undervejs griner vi naturligvis af os selv og mange af de ting, vi oplever i bogen, som vi overordentlig fint kan referere til os selv og vore egne trækasserier i hverdagen, og det er derfor, det hele bliver så morsomt.

Når vi efter endt læsning er færdig med at grine, opdager vi så, at det er lykkedes forfatteren at smide nogle linjer og lunser ind her og der, der gør, at vi, som hovedpersonen selv, Michael, har bevæget os, og at vi nu, som hver eneste dag iøvrigt, er parate til at indtage livet på en ny måde. Med nogle justeringer og drejninger, så begynder tilværelsen forfriskende forfra, hvis vi vil, og selv om det hele ser rigtig sort ud, så kan tingene reelt lykkes på en finurlig, frisk og overraskende måde.

En superdejlig bog.